

at det ikke var hans Tanke, at denne Udregning skulde komme til Nytte under Udvalgets fremtidige Arbejde, for det vilde være en Umulighed, da det vilde tage meget lang Tid at foretage en saadan Udregning. Jeg vil ogsaa sige, at det vilde være et meget stort Arbejde, hvis man skulde gaa til en saadan Udregning for hver enkelt Bane i hele Landet, og desuden vilde den vistnok blive til Dels skønmæssig. At faa et Billede af de enkelte Baners Rentabilitet, der nogenlunde kunde give et Skøn over Forholdene, kunde vel være paa sin Plads, og det kunde være vejledende med Hensyn til Belysningen af adskillige Spørgsmaal i Fremtiden. Men det forekommer mig ikke nødvendigt heller at gaasaa vidt at foretage en Udregning for alle Baner. Hvis man tog et Par enkelte af dem, hvis Drift man ansaa for at være mest rentabel, og et Par andre, hvis Drift man ansaa for at være mindre rentabel, og lod dem udregne saa nøje, som det i det hele lod sig gøre, vilde man have et Skøn, som maaske kunde være vejledende i adskillige Henseender, hvor man overhovedet kom til at beskæftige sig med Tanken om Jernbanernes Driftsforhold, og hvis det ærede Medlems Sigte ikke gik videre end til dette, skal jeg gerne imødekomme ham og lade foretage en saadan Udregning for saadanne enkelte Baners Vedkommende, som kunne tjene til at belyse det Forhold, det ærede Medlem ønskede belyst.

Dernæst er der et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds drog frem, nemlig Spørgsmaalet om Billetpriisen for II Klasse. Det ærede Medlem mente, at det vilde være paa sin Plads, om Forhøjelsen for II Klasse blev noget mindre end foreslaaet. Han gik ud fra, at denne Tanke ikke vilde være overensstemmende med demokratiske Principer, og han vilde forvare sig imod at have tilsigtet at støde den demokratiske Tanke eller det demokratiske Princip, idet alene saglige Hensyn havde været gældende for ham, naar han havde fremholdt denne Tanke. Jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem har haft saglige Hensyn for Øje, naar han omtalte sin Frygt for, at der skulde foregaa en Udvandring fra II Klasse ned paa III, som kunde medføre Tab udover det, man havde beregnet. Det er muligt, at en saadan Fare kan være til Stede, og det har man ogsaa regnet med, da man udarbejdede Lovforslaget, men jeg er meget glad ved, at det ærede Medlem ikke har stillet noget Ændringsforslag angaaende dette Forhold. Jeg tror, at det

vilde have været vanskeligt at faa et saadant gennemført her i Tinget, og det staa ogsaa saaledes for mig, at selv om det ærede Medlems Tanke har været den allerbedste i saglig Henseende, vilde dette ikke være blevet forstaaet af den store, almindelige Befolkning. Man vilde neppe forstaa, at nu skulde man kunne køre paa II Klasse paa vore Jernbaner for en forholdsvis billigere Betaling end paa III. Og naar vi vilde gennemføre en Lov som denne om forhøjede Takster, maa man undgaa at faa blot Skindet af at ville favorisere de velstillede paa de mindre velstillede Bekostning. Derfor vil jeg meget advare imod at tage denne Tanke op, og jeg er det ærede Medlem taknemmelig for, at han ikke har stillet sin Tanke op i Ændringsforslags Form og fastholdt den.

De øvrige Forhold, som ere berørte i selve Betænkningen, er det vist ikke nødvendigt at omtale for sig, idet Ændringsforslagene ville give Anledning til at komme ind paa dem.

Den vigtigste af de foreslaaede Ændringer er Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1. Regeringen havde foreslaaet et Tillæg af 5 Øre paa III og 10 Øre paa II Klasse, men denne Ordning har Flertallet forladt og i Stedet stillet Forslag om en Forhøjelse af Grundtaksten. Det hænger sammen med, at Flertallet har nærret den Anskuelse, at man delvis maatte fritage de korte Rejser indenfor en Afstand af 20 km fra Forhøjelsen. I den Anledning foreslaar man at genindføre Dobbeltbilletsystemet indenfor den nævnte Afstand paa den Maade, at Prisen for Dobbeltbilletter ikke bliver dyrere end efter den nuværende Grundtakst. I og for sig er Dobbeltbilletsystemet ikke meget tiltalende, og i adskillige andre Lande har man ligesom vi forladt det, men jeg maa erkende, at naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlet, og naar man virkelig af Konkurrencehensyn, som jeg allerede har nævnt og af Hensyn til Torverejser og deslige vil lette de korte Rejser, er der neppe nogen anden Vej at gaa end at gaa til Dobbeltbilletsystemet. Og det er mig da en Tilfredsstillelse, at Udvalget har haft for Øje at gennemføre dette med den Begrænsning, at Dobbeltbillettens Gyldighed ikke kan udstrækkes ud over 1 Dag. Men dette Forslag skærer jo en bred Rem af den paalideligste Del af den tilsigtede Indtægt, thi, som vi have talt om saa mange Gange, bevirke vort Lands særlige Forhold, at det er Billetpriiserne for de korte Afstande, der give den sikre Ind-